

[FINESTRA AL MÓN 13] Diego Garcia: les conseqüències de ser estratègic

Albert Punsola (/autor/albert-punsola-44)

03/05/2006

 L'illa de Diego García seria una més entre totes les de l'Oceà Índic, si no fos per l'evolució de la història i, dintre d'ella, de les relacions internacionals. En realitat es tracta d'un atol·ló amb la característica forma circular que envolta una mena de llacuna central. Diego García és prou lluny de tot arreu perquè sigui difícil arribar-hi però des d'ella es pot accedir fàcilment, sobretot amb avions militars, al Golf Pèrsic al Sud de tot el continent Asiàtic i Indonèsia, a Austràlia i a les costes orientals de l'Àfrica. L'illa es troba a més de mil quilòmetres de tots aquests indrets i en un punt central en relació a ells. Diego García va ser descoberta el segle XVI per navegants portuguesos i forma part de l'arxipèlag de Chagos, tot i ser la més gran del conjunt només té 44 km² -una mica menys que la meitat de la ciutat de Barcelona. Políticament és una possessió britànica des de 1814 però és utilitzada com a base militar dels EUA anomenada 'empremta de la llibertat' i que té el seu propi web. Aquest país va descobrir la utilitat de l'illa quan va haver-hi la crisi del canal de Suez el 1956 i aquest pas es va tancar. Aleshores els nord-americans van veure la importància de la ruta de l'Índic que passa prop de Diego García. La ruta continua sent emprada avui per grans petrolers que no poden utilitzar Suez pel seu tonatge i que viatgen d'Orient Pròxim a Amèrica del Nord. **Població expulsada** L'any 1966, els EUA van signar un acord amb la Gran Bretanya per utilitzar Diego Garcia com a base -el conveni s'haurà de revisar el 2016- i en contrapartida van oferir míssils Polaris a aquest darrer país a un preu molt més baix que Londres va acabar adquirint. La presència a l'Índic de la flota soviètica va ser la justificació de l'interès nord-americà, en un context de plena Guerra Freda. Aquesta operació va tenir una altra conseqüència si bé no es va produir de manera immediata: els 1400 habitants de l'arxipèlag de Chagos van ser expulsats a principis dels anys 70; primer a les Seychelles i Maurici i més endavant alguns van arribar a la metròpoli. Descendants d'esclaus africans, pobres i sense recursos per fer sentir la seva veu a l'escenari mundial, han estat senzillament oblidats durant molts anys. El motiu de la seva expulsió va ser la seguretat. Els EUA no volien córrer el risc de la infiltració comunista en la població local i va decidir senzillament eliminar aquesta possibilitat tot demanant als britànics una acció decidida en aquest sentit. La situació de la població de Diego García i de Chagos ha canviat des d'aleshores. Una dada significativa és que ara ja no són 1400 sinó vora de 10.000 ja que a la població originària s'hi han afegit els seus descendents i tots lluiten per la causa. Així, l'any 2000 van demandar el Regne Unit, un cas que van guanyar davant dels tribunals britànics i l'estat els va haver de compensar econòmicament. El tribunal també va dir que havien estat expulsats injustament i que tenien dret a tornar. Però d'aquest reconeixement a fer efectiu el retorn de la població a Diego García hi ha una diferència. Els nord-americans s'hi oposen rotundament i ara la justificació és la nova situació mundial creada a partir de l'11-S. **Nou ordre, velles funcions** El final de la Guerra Freda i el desmembrament de la Unió Soviètica podrien haver comportat la restitució de Diego García als seus legítims pobladors però, ràpidament, esdeveniments com la Guerra del Golf van barrar el pas a qualsevol canvi de status. Ben al contrari, el 1990 en ocasió d'aquesta guerra, la base va ser més operativa que mai i s'hi va instal·lar més armament i més efectius que en cap altre moment. Fins i tot es va doblar el nombre habitual de militars. La famosa 'tempesta del desert' va ser possible des del punt de vista logístic gràcies a Diego García i els EUA van batejar un portavions amb aquest mateix nom. Després de l'11-S la història es va repetir i l'atac a Afganistan es va portar a terme amb avions B-52 que van partir de Diego García. L'illa és la millor base per arribar sense gaire diferència de temps a llocs tan crítics com Somàlia o Iran. La seva

situació la fa funcional en contextos molt diferents tant de guerra com de pau ja en el segle XIX era el millor lloc perquè els vaixells que feien la ruta entre Anglaterra i Austràlia poguessin parar per a un decisiu avituallament. Actualment, i a banda de les funcions estrictament militars, Diego García és un dels centres de vigilància de la NASA i també un possible lloc d'aterratge pel transbordador espacial en cas d'emergència. **Un futur difícil** El passat mes d'abril un centenar d'antics habitants de l'arxipèlag van ser autoritzats a fer un viatge -caracteritzat d'humanitari per les autoritats- al seu lloc d'origen. És la primera vegada que això ha succeït des de l'expulsió. Els mitjans de comunicació no van poder acompanyar-los. El viatge va incloure també Diego García. Només hi ha una cinta de vídeo com a testimoni de la visita filmada per militars de l'exèrcit britànic. D'aquí 10 anys, el destí de l'illa haurà de ser revisat. El que succeirà és una incògnita però les tendències en els conflictes internacionals no aventuren cap solució positiva per a les reclamacions dels que van ser expulsats. A Diego García hi treballen 3.500 nord-americans i 500 britànics però els antics pobladors no poden demanar-hi feina. L'illa continua tenint un aeroport perfecte per als bombarders B-52 i un port natural de 31 metres de fondària i 10 km de llarg, ideal per grans vaixells de guerra i submarins nuclears.

Etiquetes: [Món](#) (/etiquetes/mon)

Adjunt	Mida
 Especial:Finestra al món (https://www.sostenible.cat/sites/sostenible.cat/files/public/migraciudades/img/bannerfinestra.jpg)	21.68 KB

Tuit

 (<https://plus.google.com/share?url=https%3A//www.sostenible.cat/noticia/finestra-al-mon-13-diego-garcia-les-consequencies-de-ser-estrategic-0>)

 (<https://www.sostenible.cat/print/noticia/finestra-al-mon-13-diego-garcia-les-consequencies-de-ser-estrategic-0>)

Relacionats

Butlletí

Correu electrònic *

Subscriu

[Enviaments anteriors](#) (/newsletter/sostenible)

(/)

Revista de la **xarxa** de ciutats
i pobles cap a la sostenibilitat

**Diputació
Barcelona**

(<http://www.diba.cat>)

[Arxiu \(/arxiu\)](#)

[Continguts per categoria \(/tagclouds/chunk/3\)](#)

[Continguts per etiqueta \(/tagclouds/chunk/1\)](#)

[Continguts per municipi \(/tagclouds/chunk/2\)](#)

[Avís legal \(http://www.diba.cat/avislegal\)](http://www.diba.cat/avislegal)

[Contacte \(/formulari/contacte\)](#)

[RSS \(https://www.sostenible.cat/pagina/rss#overlay-context=\)](https://www.sostenible.cat/pagina/rss#overlay-context=)

[https://www.facebook.com/Sosteniblecat-146513494888\)](https://www.facebook.com/Sosteniblecat-146513494888)

[http://www.twitter.com/xarxasost\)](http://www.twitter.com/xarxasost)

[http://youtube.com/xarxasost\)](http://youtube.com/xarxasost)

[\(rss.xml\)](#)